

SEKRETARZ GENERALNY

Synod

Konferencja prasowa na prezentację
Dokument roboczy dla fazy kontynentalnej Synodu:
„Dla Kościoła synodalnego: komunია, uczestnictwo i misja”

WŁOSKI

Wasza Eminencja Kardynał Mario Grech, Sekretarz Generalny Sekretariatu Generalnego Synodu

Z wielką radością przedstawiam Wam Dokument Roboczy dla Kontynentalnej Fazy Synodu. Treść Dokumentu jest ewidentnym świadectwem procesu zachodzącego w Kościele. Streszczenia świadczą o tym, że tam, gdzie odbyła się konsultacja, przyniosła ona obfite owoce. Zaskoczeniem grupy, która współpracowała przy czytaniu streszczeń i pisaniu Dokumentu, jest szczególna zbieżność wielu punktów wypowiedzi, które pochodziły z bardzo różnych kontekstów kościelnych i kulturowych. Prawdą jest, że Dokument został sporządzony na podstawie streszczeń Konferencji Episkopatów, a nie bezpośrednio z wkładów Kościołów partykularnych. Przypuszczenie, że wszystkie Konferencje Episkopatów celowo stłumiły proroctwo Ludu Bożego, jest tak samo ideologiczne, jak przypuszczenie czegoś przeciwnego. Będzie można poprawić wdrażanie dynamiki synodalnej, w której wszyscy jesteśmy praktykantami; ale jedno jest pewne: to od pasterzy, jako „zasady i fundamentu jedności w ich Kościołach” (LG 23), „nie gasić Ducha, nie gardzić proroctwami, wszystko przesiewać, aby zachować to, co jest dobre” (1T 5,19-21). W ten sposób została wznowiona prawdziwa cykliczność relacji między Ludem Bożym a Pasterzami, wcale nie uznawana za oczywistą w Kościele.

W tym sensie mogę powiedzieć, że Dokument jest wiernym restytucją streszczeń. Praca grupy ekspertów nacechowana była uczciwością intelektualną: jak można sprawdzić, nie ma teoretycznych rozważań na temat synodalności, ale represje wobec głosu Kościołów. Dla nas wszystkich zaskoczeniem było usłyszeć, jak mimo różnicy wrażliwości święty Lud Boży zbiega się, prosząc o głęboką odnowę Kościoła. We wstępie do Dokumentu przedstawiono kryteria odczytywania tekstu; biblijna ikona wskazuje perspektywę, która otwiera się przed Kościołem drogą synodalną – rozszerz kurtynę! -; konkluzja wyjaśnia kolejne kroki dla etapu kontynentalnego. Rozbudowa jest dokładnie opisana, więc nie powtarzam rzeczy, które znajdziesz w tekście.

Chciałbym podkreślić zasadę, która podtrzymuje cały proces synodalny: zasadę restytucji. Dokument jest wysyłany do Pasterzy Kościołów partykularnych. Czy nie wystarczyło formalnie wysłać go przewodniczącym zgromadzeń kontynentalnych (czyli przewodniczącym Międzynarodowych Spotkań Konferencji Episkopatów i Patriarchów Katolickich Kościołów Wschodnich)? Wybór ma na celu podkreślenie logiki procesu

synodalny, który odbywa się poprzez nieustanną cykliczność prorocstwa i rozeznania. W dwóch momentach pierwszego etapu widoczna była cykliczność: konsultacja Ludu Bożego, który uczestniczy w prorockiej funkcji Chrystusa (por. LG 12), z konieczności odpowiada rozeznaniu pasterzy Konferencji Episkopatów. Ale ta dynamika jest zawsze aktualna, nawet w kolejnych momentach rozeznania przewidzianych w procesie synodalnym.

Etap kontynentalny stanowi kolejny moment rozeznania, w którym siedem zgromadzeń kontynentalnych będzie w stanie ocenić, czy i w jakim stopniu otrzymany dokument odpowiada życiu i oczekiwaniom Kościołów na ich kontynencie. Aby zapewnić, że ten etap jest organiczny w procesie synodalnym, zgromadzenia kontynentalne muszą być również połączone z kołową dynamiką prorocstwa i rozeznawania. Może to nastąpić jedynie poprzez zwrócenie Dokumentu do tematu prorocstwa, to znaczy do Ludu Bożego żyjącego w Kościołach partykularnych. Wybór nie jest zgodny z kryterium organizacyjnym, ale z zasadą synodalną: wysyłając Dokument Biskupom w Kościołach partykularnych, owoce procesu rozpoczętego konsultacją w Kościołach partykularnych są zwracane Ludowi Bożemu. Rzeczywiście, jeśli potrafimy rozpoznać, co Duch mówi do Kościoła, słuchając Ludu Bożego, musimy zwrócić ten Dokument Ludowi, który mieszka w Kościołach. Biskupi będą proszeni o wysłuchanie „przynajmniej” komisji synodalnych i organów partycypacyjnych. Byłoby jednak miło, gdyby każdy Kościół czytał Dokument z szerokim zaangażowaniem Ludu Bożego.

Wraz z tym wyborem cały dynamizm synodalny powtarza się na głębszym poziomie: słuchając Ludu Bożego, poszczególni biskupi będą mogli zweryfikować, czy i w jakim stopniu jego Kościół rozpoznaje się w Dokumentcie; ewentualne uwagi dotyczące Dokumentu mogą zostać przesłane przez poszczególne Kościoły do Konferencji Episkopatów, które z kolei będą w stanie stworzyć bardziej organiczną syntezę dla etapu kontynentalnego, co przyczyni się do rozeznania Zgromadzenia Kontynentalnego. W ten sposób dokumenty, które ze Zgromadzeń kontynentalnych dotrą do Sekretariatu Synodu, sprawią, że ponownie rozlegnie się głos wszystkich Kościołów. Również w ten sposób osiąga się zakorzenienie stylu synodalnego, na które liczył Papież, podejmując decyzję o zorganizowaniu dwóch Zgromadzeń Generalnych Synodu, jednego w październiku 2023 roku, a drugiego w październiku 2024 roku. dynamizmu restytucji, na każdym etapie możemy wzrastać w coraz bardziej synodalnej mentalności i umacniać się w tym „kroczeniu razem”, które jest podstawową zasadą konstytutywnie s